

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 7 Cena 8.— šil. (200 din)
torek, 16. februarja 1988

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Tudi na letošnjem „Pustu s Kočno“ je sveška filharmonija odlično zaigrala. Na sliki: dr. Zerzer in Nikola Krstič. (Beri str. 8/9).

Pust - naši duhovniki: ordinariat je reagiral

Po svoji tiskovni službi je celovski ordinariat reagiral na glosu „Mafia gegen Kärnten“, ki jo je decembra v Neue Volkszeitung objavil kolumnist Ingomar Pust in v kateri skurno napada slovensko duhovščino.

Naš tednik je v prejšnji številki urgiral pri ordinariatu, kdaj bo škof odgovoril temu napadu. V torek, 9. februarja, je škofijska tiskovna služba objavila sledečo izjavo:

Večkrat že je škofijska tiskovna služba bila v preteklosti nagovorjena zaradi nekega prispevka gospoda Ingomarja Pusta v Volkszeitung z dne 15.

12. 1987, v katerem so pod naslovom Mafia gegen Kärnten slovenski duhovniki krške škofije tarča napadov. Prepričani smo, da označba Mafia gegen Kärnten nasprotuje tako dejstvu kakor tudi pravilom demokratične razprave in upamo, da bo — povsod — narasla pripravljenost, probleme reševati pošteno in jih približati rešitvi.

Naš tednik in SAK sta preteklo soboto priredila pri Šoštariju v Globasnici slavlje športnikov za leto 1987 in ples. Naš tednik je na tej prireditvi podelil najboljšemu nogometašu v letu 1987 Arthurju Hanserju in športnikom leta 1987 nagrade. Za NT jih je podelil znani zvezni sodnik Martin Rupitsch. Slika: Rupitsch (desno) in Hanser (levo).

Tednikov komentar

Te izjave ne moremo in ne smemo objaviti kar tako nekommentirane. Ne zato, ker bi bila tako odlična, ampak ker iz nje veje hladen odnos do slovenskih duhovnikov. Lepo po vrsti: generalni vikar je v razgovoru z Našim tednikom dejal, da škof o Pustovi glosi vse do 4. 2. 1988 (konferenca dekanov) ni česar ni vedel. Kam oz. kje pa je potem izginilo pismo, ki ga je dne 29. 12. 1987 naslovlila SODALITAS, združenje slovenskih duhovnikov, na Neue Volkszeitung in gav prepisu

poslala zveznemu kanclerju Vranitzkemu, predsedniku koroške VP Scheucherju, škofu

Izjava zapoznala in plehka

dr. Kapellariju in generalnemu vikarju dr. Franklu? Iz vsega tega moramo sklepati, da je škof vedel za ta gnusni napad na slovenske duhovnike. Vse drugo je izgovor.

Potem: ne bomo šteli tednov, še manj pa dnevo, ki so minili med Pustovim napadom

v Volkszeitung dne 15. 12. 1987 in „ustrezno reakcijo“ škofijske tiskovne službe dne 9. 2. 1988. A tako zapoznele tiskovne reakcije še ne pom-

nim in ta že sodi v knjigo rekordov.

Menim, da bi bilo prav, če bi škof osebno in zelo jasno nastopil proti omenjenemu napadu v Volkszeitung. To so mnogi pričakovali, vendar zaman, kajti vsem na Koroškem je že

dolgo znano, da pripravljajo vojno proti slovenščini v Cerklvi in posebej proti slovenski duhovščini. Se bo škofija tudi takrat skrivala za plehkimi tiskovnimi izjavami — in še to morda dva meseca zapoznelo?

Škof ni samo moralno, ampak tudi po svoji funkciji zadolžen, da brani duhovnike pred nekvalificiranimi in gnusnimi napadi, pa naj pridejo od kjerkoli. Tokrat jih ni branil. Zakaj ne?

Tudi Cerkev se ne more izogniti spokornemu spominjanju na leto 1938 in njegove posledice. -wafra-

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

Moj krušni oče je bil pristen Nемеc, doma iz dežele Rheinland-Pfalz. Pred vojno je v Nemčiji študiral teologijo, zaključil svoj študij ter stal tri tedne pred posvetitvijo v duhovnika. Te posvetitve ni več dočkal — vpoklicali so ga v „Deutsche Wehrmacht“. Ker je bil „študiran“, so mu nekaj časa potem poverili službo železničarja: kot takšen je bil na več železniških postajah odgovoren za urejanje prometa.

Po naključju ga je službena pot zanesla tudi v naše kraje. Svojo službo je izvrševal na železniški postaji Holmec, tik za mejnim

to, ker so velesile priznale državi Avstriji prav tako status „prve žrtve“ nacistične Velike Nemčije.

Posledice take teorije so znane. Desetletja ni bilo možno pri nas odkrito razpravljati o nacizmu v Avstriji. Če je kdo opozoril na (velik) avstrijski prispevek k razširitvi „tretjega rajha“, potem so ga kaj radi ozmerjali kot „onesnaževalca lastnega gnezda“. In kar je najbolj groteskno: navadno so ga ozmerjali taki ljudje, ki slej ko prej ponavljajo fašistoidne ali nacistične patele. Zlasti še pri nas na Koroškem, ko gre za nas koroške Slovence.

Nam Waldheim koristi?

prehodom med Avstrijo in Jugoslavijo. Že prej pa je pri nas spoznal svojo bodočo ženo, zavedno koroško Slovenko.

Tudi nekdanji „Oberleutnant“ Waldheim je taka „žrtvica“ nacizma. Zato se ne more ničesar spomniti, razen na to, da je izpolnjeval „samo svojo dolžnost“.

Čeprav je bil pristen Nемеc, je bil do Slovencev pravičen. Kot človek, ki je jemal krščanstvo resno, je vedel, da je bila tedanja Nemčija do drugih narodov sovražna, krivična ter zločinska. Zato je tudi našel s partizani korektno odnose oz. sodelovanje — česar o njegovem kolegu na pliberskem kolodvoru ne moremo trditi. Nasprotno: ta tedanje nacistične oblasti ni odklanjal, prej se je z njo identificiral.

Na srečo pa so še drugi, zlasti v inozemstvu, ki ne pozabijo, kaj je njihova dolžnost: namreč spomniti Avstrijo na to, da svoje nacistične preteklosti v resnici še do danes ni predelala. In da je v Avstriji še mnogo takih, ki si slej ko prej želijo „samo majhnega Hitlerja“.

Kljub temu mu to po koncu vojne ni škodovalo. Ostal je pri železnici — medtem ko je moj oče zgubil službo. Kajti reklo se je: vojno je zgubila Nemčija, ne pa Avstrija; zato so Nemci avtomatično vojni zločinci, Avstrijci pa njih uboge „žrtve“.

S tem, da je Avstrija kljub temu izvohila Waldheima za predsednika, v domači in mednarodni javnosti še več razpravljajo o odnosu Avstrije do nacizma. Lahko zabeležimo: začela se je nekoliko bolj dosledno razprava o naši preteklosti.

Ta resnični dogodek lepo ponazorjuje, kako poceni se je Avstrija oz. so se njeni številni državljani otrdesli odgovornosti v zvezi z nacizmom. Ljudje, ki so pred in med vojno (a tudi še po njej) zagovarjali nacistične ideje, so s koncem vojne naenkrat postali prve „žrtve“ nacizma. In to samo za-

Brez Waldheima bi svet po vsej verjetnosti naprej verjel v našo nedolžnost. Če bi leta 1986 zmagal Steyrer, bi mnogo poštenih antinacistov bilo (naivnega) prepričanja, da je Avstrija resnično premagala nacistično miselnost. In to kljub temu, da se je Steyrer v volilnem boju hvallil: „Tudi jaz sem služil nemški Wehrmacht.“

Tako gledano je Waldheim tudi koristen državni predsednik. Inozemstvu je v spomin — nam pa za pokoro.

Škandalozno postopanje taške policije:

Prof. Pahorja artilirali, ker je želel uradovano v slovenščini

V središču pozornosti slovenske javnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini, zlasti na Tržaškem, je še vedno razburljivo dogodek, ki se je pripetil v sredo, 10. februarja, ko je policija aretirala na glavni pošti v Trstu znanega slovenskega profesorja, zgodovinarja in kulturnega delavca Sama Pahorja. Gre za primorskega izobraženca, ki je za ceno velikih osebnih žrtv že vodil mnogo bitk za priznanje in spoštovanje temeljnih pravic slovenske narodne manjšine v Italiji. Prof. Pahor svoj boj vodi s pisano in govorno besedo in z ustreznim osebnim obnašanjem ter ravnanjem.

javni upravi. Slovenski manjšini je ta pravica bila načelno priznana, tudi z Osimsko pogodbo med Italijo in Jugoslavijo iz leta 1975, s katero sta sosedni državi predvsem uredili vprašanje državne meje. V resnici pa se ta pravica ne spoštuje in priznava, ker Italija še ni odobrila ustreznih zakonskih predpisov.

Od našega tržaškega dopisnika Draga Legiše

Tokrat je ponovno sprožil vprašanje rabe slovenskega jezika v

Prof. Samo Pahor se je v sredo, 10. februarja, zglasil zjutraj na glavni pošti v Trstu in hotel plačati avtomobilsko takso na dvojezičnem obrazcu. Uradnik obrazca ni hotel sprejeti, češ da ne razume slovenskega jezika.

Dan po aretaciji so slovenski dijaki in šolniki uprizorili v Trstu množično protestno manifestacijo. V sprevodu so šli po mestnih ulicah, se ustavili pred zaporom, pred palačo deželnega zbora in pred vladnim komisariatom. Delegacije dijakov in šolnikov so v pogovorih s predstavniki oblasti zahtevale izpustitev prof. Sama Pahorja in priznanje temeljnih pravic, med drugim priznanje do rabe slovenskega jezika v javni upravi. Po dolgem času so tržaške ulice spet postale prizorišče mogočne manifestacije slovenske mladine, ki je s tem pokazala ne samo politične občutljivosti, temveč tudi odločno voljo ter pripravljenost na nove bitke za priznavanje in spoštovanje pravic slovenske narodne skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

Vest o njegovi aretaciji se je bliskovito razširila po Trstu, Gorici in po vsej deželi ter naredila globok vtis. Slovenski ljudje si še zdaj ne morejo predstavljati, da so agenti odpeljali v zapor miro-

ljubnega človeka, intelektualca, ki se z demokratičnimi sredstvi bori za spoštovanje osnovnih pravic slovenske manjšine.

ampak spoznanje, da se nekaj ne sme več zgoditi. Poudaril je, da se je treba bolj zavzemati za dobro sosedstvo in je Avstrijo primerjal s šotorom, v katerem ima vsaka narodnost svoj kotiček, a se otroci učijo vseh jezikov. Naša dežela naj bo Evropa v malem in brez te tudi Evrope v velikem ne bo mogoče graditi.

Wolf In der Maupredaval v Tinjah

Kot tretji predavatelj v seriji „Veliki tabu“ je v petek, 12. 2. 1988, spregovoril v Tinjah publicist Wolf In der Maur o primeru Koroške. Na začetku je predavatelj posegel v zgodovino Koroške in nakazal, v kakih okoliščinah so ljudje živeli.

Kmečki stan je bil zelo zadolžen, delavstvo pa je bilo itak čisto na robu družbe. V Avstriji je tedaj bilo okoli pol milijona oseb, ki niso dobile sploh nobene podpore. In prav kmetje, pa tudi delavstvo, so najbolj nasledili nacistični propagandi o „svetlejši bodočnosti“.

Uradna Koroška je propagirala priznavanje k nemškemu kulturnemu krogu, pri tem pa slovenski del prebivalstva čisto zanemarila. Ni spoznala, da je del kulture tudi prijateljstvo do drugih narodov.

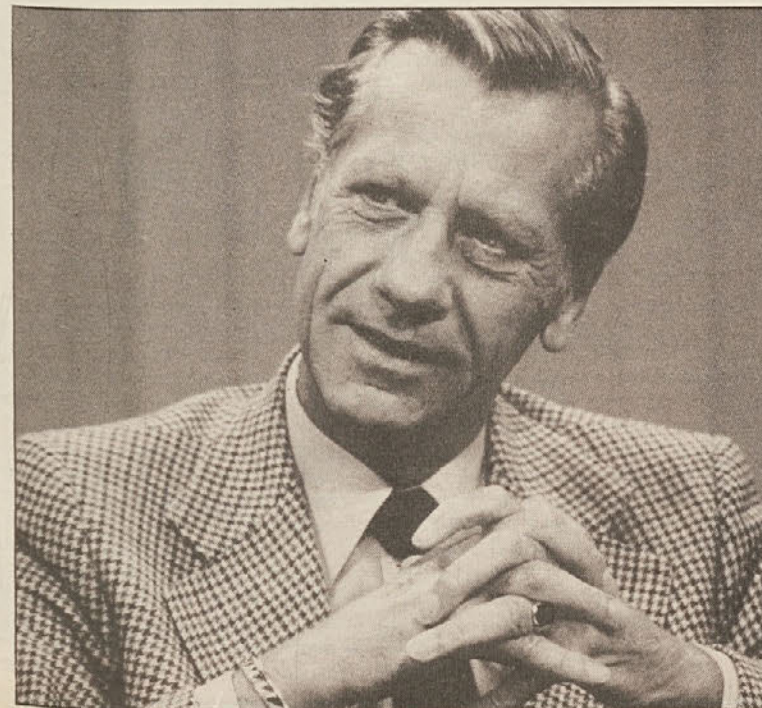
In der Maur je kritično razmišljal o „nacionalnih kulturah“. Dejal je, da je edinole to važno, kar

narodi prispevajo v skupno evropsko kulturno zakladnico. Zato bo tudi pri vstopu v Evropsko gospodarsko skupnost važen kriterij prav medsebojni odnos. Če ta ne bo odkrit in če si ne bomo medseboj priznali pravice do eksistence, potem bo po nas.

Wolf In der Maur je v zvezi s pedagoškim modelom dejal, da večina nima pravice, proti volji manjšine o nečem ukrepati in odločati. Če kdo trdi, da so zahteve Slovencev neznosne, potem mu odgovori, da imajo Slovenci le upravičene in znosne zahteve. Kar pa zadeva „prastrah“, potem bi bil upravičen edinole pri Slovincih, ki so že številčno na slabšem.

Kdor zagovarja ločevanje v šolah in se izgovarja na Južni Tirol, naj se zaveda, da, tako In der Maur, tudi tam spoznavajo, da tako ločevanje ni dobro in se vse bolj zavedajo pomena skupne šole.

In der Maur je dejal, da smisel spominjanja ni obračunavanje,

Od leta 1972 naprej je Kršćanska kulturna zveza ponovno prosila za veliko dvorano velikovške Neue Burg za razne kulturne prireditve in vedno spet je mestni svet odgovoril odklonilno. Zadnjič se je to zgodilo na našo prošnjo z dne 28. 10. 1987. Medtem ko župan odklonitve v svojem odgovoru z dne 3. 2. 1988 niti z besedo ni utemeljil, je občinsko stran-

kšno argumentacijo moramo z vsi odločno zavrniti, ker grobo nasprotuje načelom pravne države.

Poleg tega je odklonitev take prošnje eklatantna diskriminacija slovenske narodne skupnosti, predvsem tistih koroških Slovencev, ki živijo v mestni občini Velikovec, saj so prostori v Neue Burg namenje-

Tiskovna izjava KKZ

kino vodstvo velikovške ÖVP v tiskovni izjavi navedlo vzroke, ki so narekovali mestnemu svetu to odločitev. Pri tem gre za delno do danes nerazjasnjene udarce na Steinacherjev spomenik, na dokumentacijo obrambnih bojov v mestni hiši in na stolp mestnega gradu. Iz teh očitkov bi mogli sklepati, da je Kršćanska kulturna zveza skriva teh pripetljajev. Ta-

ni vsemu prebivalstvu in nikakor ne predstavljajo privatne lasti političnih funkcionarjev. Sicer pa smo mnenja, da take dvomljive odločitve škodujejo sožitju obeh narodnih skupnosti, vendar vidimo v dejstvu, da člani mestnega sveta pri glasovanju niso bili enotnega mnenja, prvi znak za to, da se bo v bodoče v takih vprašanjih uveljavila trezna preudarnost.

Iz drugih medijev

(Izvečki radijske diskusije med dr. Matevžem Grilcem in dipl. inž. Feliksom Wieserjem — 1. februarja 1988, slovenski spored avstrijskega radia)

Matevž Grilc: Narodni svet koroških Slovencev je za pogovore z vlado, mi smo to tudi v javnosti izpovedali. Jasno je, da je bila za nas vedno podlaga vmesno poročilo zvezne pedagoške komisije; od te pa tudi nihče ni odstopal.

Feliks Wieser: Zveza slovenskih organizacij je, kakor smo formulirali, seveda za skupno rešitev, je za pogajanja. (...) Naš vsebinski pristop je vmesno poročilo. (...) Moč vmesnega poročila je prav v tem, da za njim stojijo Zveza slovenskih organizacij, Narodni svet koroških Slovencev, celovška univerza, rektorska konferenca (...)

Mirko Bogataj: Da povzamem: torej popolna skupnost v stališčih obeh osrednjih organizacij?

Feliks Wieser: Tako je. (...)

Feliks Wieser: Tako Narodni svet kakor Zveza slovenskih organizacij in tudi naši prijatelji demokrati smo šli v ta boj s ciljem, da preprečimo pedagoški model in ohranimo sedanjí status. (...) Če ne bo prišlo do skupne rešitve, potem naj obstaja sedanjí status, ki ga je koroška stvarnost tako ali tako vzela na znanje. (...)

Feliks Wieser: Morda je različno stališče Zveze slovenskih organizacij do Narodnega sveta res v tem, da ZSO pravi: mi moramo dati Komiteju možnost, da soodloča skupno z-

nami enakopravno.

Matevž Grilc: Je res, da so na južnem Koroškem tudi nemško govoreči, ki svoje otroke prijavljajo k dvojezičnemu pouku. Večina pa je takih, ki otrok ne prijavlja. Vendar zaradi tega dati Komiteju možnost soodločanja o politiki obeh osrednjih organizacij smatram kot nevarno stališče, ker se bi s tem začel spor na Koroškem, kdo zastopa večino. Jaz pojmujem Komite kot solidarnostni komite v podporo slovenski narodni skupnosti. (...) Kar se Cerkev tiče: Cerkev je institucija, ki je sprejela v okviru Cerkev lastne zakone. Nekaj podobnega, kakor v Cerkví, bi dejansko bilo možno samo na institucionalizirani ravni, to se pravi, med deželo in koroškimi Slovenci.

Feliks Wieser: Če Matevž Grilc včasih Komiteju očita, da se vtikava v notranje zadeve osrednjih organizacij, potem mislim, da se to dejansko ni zgodilo. (...) Včasih je res vprašljivo, v kakem imenu daje Smolle izjave, ki se ne nanašajo na zeleno gibanje.

Matevž Grilc: Smolle ni samo zastopnik Zelenih v parlamentu, je tudi predsednik Koroške enotne liste. (...) Koroška enotna lista pa v narodnostnih vprašanjih stoji na stališču obeh osrednjih organizacij. V nobenem vprašanju ni zavzela drugačnega stališča kakor obe osrednji organizaciji. Koroška enotna lista torej v narodnostnih vprašanjih ne more biti takšna tretja sila.

PISMA BRALCEV

GMJ — kam plavaš?

To se je več slovenskih obiskovalcev pustne priveditve društva „Globaška mladina/Globasnitzer Jugend“ vprašalo, ko je zadnji petek bilo pustošenje GMJ in ni bilo slišati skoraj nobene slovenske besede ter skoraj nobene slovenske popevke. Mar je predsedstvo GMJ pozabilo na glavno izpoved stavov GMJ, namreč, da se GMJ zavzema za dvojezičnost v občini? Ali pa je to nova oblika dvojezičnosti, ko moraš slovensko govoriti, če prosjačiti za slovensko besedo in pesem?

Če je to tako, bo treba po statutih GMJ sklicati izreden občinski zbor in spreminiti člen 2 statuta GMJ.

Seveda pa je interes večine globaških mladincev, da deluje GMJ naprej v smislu danih statuta in dvojezičnosti v občini — ne pa na račun slovenščine.

Vaš razočarani član GMJ

Zur Frage des Assistenzlehrers

Diese in den USA entwickelte Form der Unterrichts- und Lernorganisation, als Teamteaching bezeichnet, wird in Österreich meines Wissens nur im Schulversuch Mittelschule in Wien versucht. Die Erfahrungen, die man dabei macht, sollen nicht gerade aufmunternd sein. Machen wir einen Blick in die Schweiz. Dort stehen im Kanton Zürich in einigen Schulen zwei Lehrer in einer Klasse. Aus Berichten der Lehrer: „Für die Arbeit in einem Team müssen sich die Mitglieder frei entscheiden“, „Die Zielsetzung muß von allen akzeptiert werden, auch wenn arbeitsteilig an ihrer Verwirklichung gearbeitet wird“, „Ein Minimum an Sympathie ist Voraussetzung für die Beziehung der Teammitglieder untereinander“, (S 18) „Es muß die Bereitschaft bestehen, das emotionale Klima zu beobachten und zu pflegen“ (S 20), „Als wichtigen Hinderungsgrund nennen die Autoren (Kentler, Perle und Hoelzel, d. Verf.) Antipathie bzw. das Fehlen von Sympathie unter den Teammitgliedern“ (S 22). Die Zitate stammen aus: Ehinger/Mattmüller-Frick; Teamarbeit und Doppelstellen: Gegen die Einsamkeit in der Schule; Bern/Stuttgart, Verlag Haupt 1986.

Sympathie, wenn schon nicht auf den ersten so doch auf den zweiten Blick. Besonders bewährt hat sich im Kanton Zürich bei den Doppelstellen — Lehrverpflichtung dividiert durch zwei und Besetzung mit zwei Lehrern — die Besetzung mit Ehepaaren. Es geht aus dem Bericht nicht hervor, ob sie schon Ehepaare waren oder erst bei der gemeinsamen Arbeit wurden. Vielleicht könnte man bei unseren Assistenzlehrern auch darauf Rücksicht nehmen. Im Interesse der Kinder läge je-

denfalls bei etwas in Österreich völlig Unerprobtem eine ausreichende lange Zeit des Versuchs.

Mag. Paul Steiner sen.
Weidmannsgasse 37
9020 Klagenfurt

S. g. Herr Stichauner!

Bei einer politischen Auseinandersetzung wie der sogenannten Minderheitenfrage gibt es natürlich kontroverse Ansichten, und in der Hitze des Gefechtes kann natürlich mancher Ausrutscher passieren, der gegen den Grundsatz eines fairen Journalismus verstößt.

Die Art und Weise aber, wie Sie, Herr Stichauner, Prof. Gstettner angreifen, ist kein „Ausrutscher“ mehr, den man entschuldigen könnte. Denn Sie diffamieren in Ihren Glossen aufs gemeinste einen Menschen, der offen zu seinen Überzeugungen steht. Ich war entsetzt, gerade im Gedenkjahr 1988 solche Töne zu hören.

Sie werfen Herrn Gstettner vor, „Faschist“ zu sein und versuchen ihn mit einer Reihe von Ausdrücken verächtlich zu machen: „hinterfotzigster Angriff auf das Land Kärnten“, „schrakenloser Ehrgeiz“, „unerträgliche Arroganz“, „peinlich dümmlich“ — das sind nur ein paar der Ausdrücke aus Ihrem Repertoire. Natürlich bleiben Sie jeden Beweis, ja jeden Beleg schuldig. Sie zitieren nicht einmal den Titel von Gstettners Buch „Zwanghaft Deutsch?“, auf das Sie sich angeblich beziehen. Ihre Leser haben also keine Chance, Ihre Behauptungen zu überprüfen.

Sie beschuldigen Gstettner, die „überwältigende Mehrheit der Kärntner“ (als deren Sprecher Sie sich offenbar fühlen) „zu beleidigen“, weil er für die zweisprachige Schule eintritt, und Sie setzen fort:

„Er (Gstettner) ist undemokratisch genug, um den zwangsweisen zweisprachigen Unterricht als alleinseligmachend anzupreisen.“ (Stichling, 24. 1. 1988) Ihrem Demokratieverständnis nach ist es also verboten, für seine Anschauungen zu werben und seine Vorschläge zu begründen! War Ihrer Auffassung nach vielleicht auch die Kärntner Landesregierung undemokratisch, als sie 1945 den zweisprachigen Unterricht einführt und als Voraussetzung für ein friedliches Zusammenleben betrachtete?

Sie treffen mit Ihren Attacken einen Mann, der gerade nicht demagogisch auftritt, sondern Fakten bringt und Zusammenhänge aufdeckt. Sein Buch, das ich gelesen habe (Sie auch, Herr Stichauner?), ist bei allem Engagement doch immer besonnen. Gstettner bemüht sich, sachlich die Parolen zu widerlegen, die deutschnationale Kreise immer als „die Kärntner Meinung“ verkaufen wollen. (Nadaljevanje na str. 8)

„Zadruga boroveljskih puškarjev“ je strokovno združenje pilejev. Sedaj je vanjo včlanjenih 14 firm, ena pa je pred več ko petdesetimi leti izstopila in se doslej ni več včlanila (firma Sodja). Še pred nekaj desetletji je bilo v Borovljah skoraj dvojno število podjetij in razvoj kaže, da se bo tudi trenutno število bistveno in občutno zreduciralo.

Zadruga danes zaposluje okoli 50 delojemalcev in njihova delovna mesta niso ogrožena, kakor je v razgovoru z našim tednikom poudaril njen predsednik Josef Hambrusch star. Na eni strani zadruga živi od prodajanja surovega materiala članom in ostalim pile-

dela na črno. Po mnenju Franze Sodje v „Borovljah niso samo koncesionirani puškarji, ampak mnogo ilegalnih. Ti ne izdelujejo samo kompletnih pušk, ampak prevzemajo mnogo mnogo popravil. Vrh tega pa tudi strokovna poklicna in tehnična šola pri nas prispevajo svoje, da se pogača še bolj na tanko reže posameznim puškarskim podjetjem.“

Pomena črnega dela se zaveda tudi Hambrusch, vendar opozarja na problem, da je „komu sila težko dokazati, da to dela dobičarsko“. Odločno pa bo Zadruga na stopila proti puškarskim podjetjem od drugod, ki na črno zaposlujejo boroveljske pileje, tudi brezposelne, in v zvezi s slednjimi

so seveda tudi produkcijski stroški, kar se vidi najkasneje v ceni. Morda so boroveljski pileji „pozabili“ opozarjati na to, da so vse njihove puške visokoprecizne in kvalitetno strelno orodje in ne samo tiste, ki imajo zlate intarzijske in umetnostne gravure. Pri količkah ustreznem negovanju boroveljska puška drži tudi več ko 100 let.

Ker z masovno produkcijo ne morejo in tudi nočejo konkurirati, puškarji od kvalitete ne odstopajo, saj je postala njihova glavna zaščitna znamka.

Kako naprej? Podpora občine?

Zato so, kakor je dejal njen

predsednik, v Zadrugi sredi 70 let odklonili ponudbo občine, da jim oskrbi 13-milijonski kredit, če bojo zato zaposlili dodatne sodelavce in, to je najvažnejše, inštalirali produkcijsko cesto za cenejšo, strojno izdelano robo. „To bi Zadrugo in puškarje ruiniralo, kajti poceni roba od drugod je že zdavnaj preplavila evropski trg. In ta trg je z 90% še zmeraj naše naj-

Pripravil
Franc Wakounig

Hanzi Oraže, eden od številnih pilejev, je mojster pri firmi Borovnik. Kakovost izdelka je tudi zanj najvišja norma.

Boroveljsko puškarstvo v rizi: Masovna produkcija seka ročno izdelano puško

jem, na drugi pa od naročil od zunaj.

O problemih puškarjev ter o vzrokih za trenutne težave smo se pogovarjali še z Ludvikom Borovnikom, Johanom Fanzojem in Franzem Sodjo, čigar podjetje je zaradi nepremostljivih težav (okoli 15 milijonov šilingov dolga) hudo ogroženo.

Boroveljska puška — prekvalitetna?

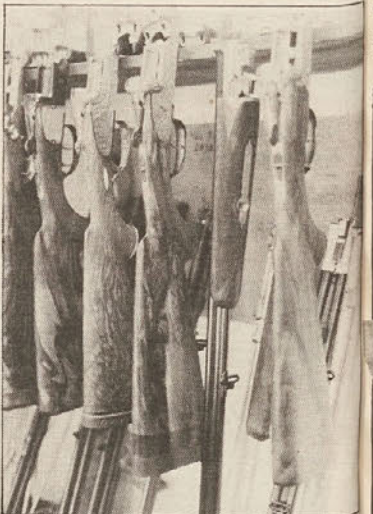
Ludvik Borovnik se je jasno ogradil od argumenta, da je propad dolarja glavni krivec trenutnih težav. Tak vtis je vsekakor nastal v javnosti. „To je le izgovor, kajti že 20 let nihče ne dela in ne prodaja za ZDA na kredit, fakturiranje pa se dogaja le v šilingih in ne v dolarjih. Drži, da zaradi trenutnega dolarjevega tečaja morda ni več naročil iz ZDA, a če teh ni, potem ne delam pušk na zalogo za Ameriko in ne kupujem materiala.“

Po mnenju Johana Fanzoja, predsednika nadzornega odbora Zadruga, je več vzrokov za propad puškarske konjunktore: preveliko varčevanje, zakon, ki prepisuje, da je treba tudi kupca dolgocevnega orožja (puške) prijaviti finančnim oblastem, kar mnoge odvrne od nakupa dragocene puške, spremenen — negativen — odnos do lova in puške nasploh, tudi terorizem igra negativno vlogo, najhujše breme pa je inozemska konkurenca, ki je s ceneno, strojno, izdelano masovno robo preplavila tržišče. Ta roba pa je, resnici na ljubo, prav tako funkcionalna kakor boroveljska ročno narejena puška.

Sprejeli pa ne gre deleža

je opozoril na absurd, da posamezna podjetja iščejo puškarje, pa jih ne dobijo, ker „le-ti od socialne podpore očitno bolj živijo“.

Največ sodelavcev je v zadnjih letih oddalo podjetje Sodja, od 72 na 34. Kako bo pri tej firmi šlo naprej, se bo izkazalo v nekaj tednih po postopku o poravnavi. Lastnik

Kopita čakajo na cevi

Franz Sodja upa, da se bo podjetje nekako dalo rešiti. Kot vzrok težav navaja odpoved ameriških in francoskih poslovnih partnerjev v preteklih letih, preveliko produkcijo na zalogo, da ni pravočasno znižal staveža sodelavcev, konkurenco cenejših, masovno izdelanih pušk od drugod in pa propad dolarja.

Boroveljske puške upravičeno slovi kot zelo zelo kakovostne. Pileji so vselej skrbeli, da so bili na dobrem glasu. Še danes je skoraj 90% dela pri posameznih puški ročnega in temu primerne

Boroveljskim puškarjem ali pilejem, kakor jim narod pravi, se ne godi najbolje. Zadnje čase spet bijejo plat zvona, ker so nekatera puškarska podjetja krepko v rdečih številkah in se bojo — če sploh — le težko izkopalpa iz dolgov. Kakor Damoklejev meč grozita ukinjenje nekaterih podjetij in brezposelnost puškarjev.

večje tržišče, na njem se uveljavljamo le s kvaliteto.“

V podjetjih je sedaj 8 vajencev, nekaj sodelavcev pa dá poklicna šola. Za prihodnost niso v strahu, da bi primanjkovalo puškarjev. O podpori občine za ohranitev in krepitev puškarstva v Borovljah pa so pileji bolj molčeči. „Doselej ni bila navada, da bi nas občina podpirala ali nam kaj prispevala, saj smo privatniki in ne podražljiva podjetja.“ „Pomagala naj

bi že tedaj, ko je šlo še bolje, naziv „mesto puškarjev“ in pa puška v grbu občine sta očitno le pre malo.“ Je izzvenel eden od komentarnov na račun občine.

Skupni koncepti?

Ena od glavnih hib pri prodaji boroveljskih pušk da je pomanjkanje skupnega prodajnega in reklamnega koncepta. To nekateri vsaj trdijo zelo odmevno. Le malokdo pa ve, da so puškarji že imeli neko družbo, ki je bila zadolžena za prodajo pušk na ameriškem trgu (Jagdwaffenkommanditgesellschaft). Izkazalo pa se je, da je kvaliteta posameznih pušk preveč nihala in celotna zadeva se je razbila „zaradi interesov posameznega puškarja in pa zaradi prevelike razlike v kvaliteti pušk“ (Ludvik Borovnik) in „ker je poklic puškarja preveč individualen in ima vsaka firma svoje modele in svoje odjemalce“ (Hambrusch). Zadruga pa je doslej — kot izraz skupnosti — izdala tri reklamne brošure.

Bo torej že držalo, kar je ugotovil Ludvik Borovnik: „Vsak naj za kvaliteto svojih produktov odgovarja sam.“

Imena nekaterih boroveljskih puškarskih podjetij. Vsem ne gre dobro. Bo dolgoročno res šlo brez sodobnega gospodarskega koncepta?

Leguminoze — velika alternativa

V Avstriji pridelujemo preveč žita in letni izvoz stane državo na milijone šilingov, hkrati pa uvažamo tisoče ton sojinih tropin in drugih živinskih krmil — tako krijemo pomanjkanje beljakovin v domačih žitih.

To je pripeljalo do tega, da so v preteklih letih začele naraščati površine leguminoznih nasadov, (leguminoze so rastline, ki s pomočjo svaljkastih bakterij vežejo dušik za svojo rast). Za letošnje leto je fond za žitno gospodarstvo dovolil 35.000 ha po vsej Avstriji za krmilni grah in bob. Koroški delež znaša 2500 ha, gotovo pa bo povpraševanje precej večje kakor dodeljena površinska količina. Kmetom, ki so že lani sodelovali pri akciji leguminoznih nasadov, bodo prijavnice dostavljene. Najkasneje do 22. februarja 1988 mo-

čini najmanj izpadka zrn iz strok. Ker krmni grah rad polega, ga dostikrat moremo žeti le od ene strani. Kombajn je sicer opremljen ko za žito, le pobiralci klasja so drugače opremljeni. Če skrbno žanjemo, ne bo več ko 5% zrnja šlo v izgubo, lahko pa ga je do 20%. Krmilni grah je najboljša rastlina, ki jo lahko vsejemo pred ozimnino; jeseni si prihranimo gnojenje z umetnim gnojilom, ker je v zemlji še dosti mineralnih snovi. Če krmilni grah res hočemo gnojiti, potem samo s fosforjem in kalijem. Sejemo samo originalna semena. Lani se je najbolje obnesla sorta Bohatyr, seveda pa lahko preskusimo še druge sorte.

• SOJA

Soja uspeva tudi v naših klimatskih razmerah. Tistim, ki bi jo radi vsejali, pa priporočamo, da jo prvo leto vsejejo v manjši količini, tako rekoč za poskušnjo. Na ha pričakujemo lahko med 2000 in 3000 kg pridelka, državna podpora pa je 6000 šil. na ha. Sojo vsejemo, ko je temperatura zemlje na njivi 10 stopinj, to je konec aprila, začetek maja. Najbolj primerne sorte za naše kraje so Evans, Mople Arrow in McCall. Pred setvijo obdelamo seme s svaljkastimi bakterijami (Knöllchenbakterien), ki jih specifično za sojo primanjkuje v naših tleh. Soja se sama oskrbuje z dušikom. Gnojimo pa še s fosforjem (okoli 100 kg/ha) in kalijem (160 kg/ha). Zaščita pred plevelom je možna tudi mehanično. Med vrstami je razdalje pri nasadu 45 cm in v vrsti in 15 med posameznimi zrnji. Tako pridemo na 44 zrn na m². Soja je zrela konec septembra in požanjemo jo lahko z običajno opremljenim kombajnom.

MT

POTOVANJE ZA MLADINCE V SOVJETSKO ZVEZO

od 26. do 31. marca 1988
Dunaj — Moskva — Leningrad — Dunaj (z letalom)
cena: šil. 6200,—
Prijave sprejema: prof. Štefan Pinter, tel.: 0 42 28 / 28 8 74

rajo kmetje Kmetijski zbornici najaviti površine, na katerih nameravajo vsejati krmilni grah in bob.

Za sejanje krmilnega graha fond za žitno gospodarstvo plača 3500 šilingov na ha, za bob 5500 šilingov (za bob pa je za Koroško predvidenih le 20 ha). Na ha pričakujemo 3500 — 4500 kg pridelka, odvisno seveda od vremena in skrbne žetve.

• KRMILNI GRAH

Krmni grah sejemo tako, da je med vrstami 26 cm razdalje, 250 kg semena na ha. Ko krmni grah dozoreva, je dobro, če je vreme suho, ker s tem lažje dosežemo, da je v zrnju samo 14% vode, ker ga pri višji količini vode ne smemo skladiščiti.

Pri žetvi naj bi zrno imelo 16—18% vode, ker je pri tej koli-

OBJAVA

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za gospodarske poklice zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

VPISOVANJE DEKLET IN FANTOV

v 1. razred 3-letne strokovne šole za gospodarske poklice in v 1-letno gospodinjstvo šolo

od 8. do 29. februarja 1988.

Formularje za vpis lahko dobite že sedaj v šolski pisarni. Izpolnjene tiskovine je treba na šoli oddati najkasneje do 29. februarja 1988.

Priložiti morate polletno šolsko obvestilo v originalu ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis.

Prijave so možne osebno v šolski pisarni ali po telefonu 04253/343.

POGOJ ZA SPREJEM v oba tipa je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenščine.

Za sprejem v 3-letno strokovno šolo pa je poleg tega še potreben pozitivno opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo na šoli 8. julija 1988.

Za obisk 1-letne gospodinjstvo šole ta test ni potreben.

Vodstvo šole

ČESTITAMO

Pred kratkim je slavila svoj 74. rojstni dan gospa Marija Mokina iz Šentilja. Za ta lepi življenjski jubilej ji želimo še obilo zdravja in zadovoljstva in ji ključemo še na mnoga leta. Čestitkam se pridružuje tudi EL Galicija.

Pred kratkim je praznovala Apolonija Lesjak, Korpova mama, iz Goselne vasi 71. rojstni dan. K njenemu prazniku ji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko zdravja, zadovoljstva in veselja ob cerkvenih orglah.

V Šentvidu v Podjuni je praznoval Karl Karničar visok življenjski jubilej — 85-letnico. K temu prazniku iskreno čestitamo in želimo vse najboljše.

Marija Jerolitsch iz Polane pri Bistrici v Rožu je pred kratkim obhajala 70. rojstni dan. K njenemu jubileju ji iskreno čestitamo in ji ključemo še na mnoga leta.

Apolonija Felsner iz Konevec pri Pliberku je slavila rojstni dan in god. Za dvojni praznik iskreno čestitamo in ji želimo še veliko zdravih in srečnih let.

Pred kratkim je slavila 81-letnico Marija Komar iz Sel pri Miklavčevem. Za njen praznik ji iskreno čestitamo in ji želimo še predvsem zdravih in veselih let.

Dorici Sticker iz Šentjake pri Rožu želimo za njen 72. rojstni dan vse najboljše ter še veliko zdravih in zadovoljnih let.

NAGRADNO TEKMOVANJE

Naslednji teden žrebanje

Ta teden imate še možnost, da pošljete pravilno rešitev „nagradnega tekmovanja“ na Naš tednik in se udeležite žrebanja. Med tistimi, ki so prvi poslali pravilno rešitev, bomo izžrebali glavno nagrado; darovala jo je trgovina Krivograd iz Šmihela. Med vsemi ostalimi rešitvami pa bomo izžrebali lepe knjižne nagrade, ki jih je darovala Mohorjeva knjigarna.

Pravilno rešitev pošljite na:

NAŠ TEDNIK
Viktringer Ring 26, 9020 Celovec

1. NAGRADA
Stereo-
Cassetten-Rekorder
v vrednosti 3980,-

Darovala trgovina
KRIVOGRAD
iz Šmihela pri Pliberku

Poslovili smo se od Briceve matere

V četrtek, 4. februarja, smo ob obilni udeležbi sorodnikov in znancev pospremili k zadnjemu počitku Marijo Pernat — Bricevo mamo z Bistrice.

Rajna je v starosti 74-ih let — po težki in neozdravljivi bolezni v bolnici v Št. Vidu ob Glini — za vedno zatisnila svoje oči.

Mladost je pokojna preživela v zelo narodno zavedni Skrijarjevi družini v Večni vasi. Poročila se je k Bricu na Bistrico. Na žalost se njen mož ni več vrnil iz vojne, tako da je ostala sama z otroki.

Vse svoje otroke je vzgojila v poštene in zavedne člane na-

še narodne skupnosti, za kar smo ji zelo hvaležni.

Gospod dekan Srienc so ob asistenci g. kaplana Markovica opravili pogrebne obrede. V izbranih besedah so nakazali njene dobre strani. Zahvalili so se rajni posebno za živeto vernost in materinstvo, ki je pokojno še posebno odlikovalo.

Domači pevci so rajni zapeli v slovo ganljive žalostinke.

Naj si draga Briceva mama po truda polnem življenju v miru spočije.

Otrokom ter vsem sorodnikom izrekamo v imenu Našega tednika, EL Pliberk ter vseh naših organizacij naše iskreno sožalje.

Mohorjeva družba obvešča

Prijave za šolsko leto 1988/89 že sprejemamo.

Za dekleta: Slomškov dom, 10.-Oktober-Straße 25, tel. 56 2 82 / 14

Za fante: Modestov dom, Dr. Richard-Canavalgasse 114, 9020 Klagenfurt/Celovec, tel. 36 6 22

Oba domova sprejemata učenke ali učence vseh srednjeizobraževalnih smeri, vajeke/ce in študent(k)e.

Sodobno opremljena domova dajeta hkrati podlago za narodno zavedno in krščansko usmerjeno življenje.

Knjiga o cerkvenih zborih v Avstriji

146 cerkvenih zborov in 3222 pevcev iz Koroške se predstavlja v knjigi „Cerkveni zbori Avstrije“. Ker bi bila ena knjiga preobširna, so se izdajatelji odločili za dve regionalni izdaji. Koroški cerkveni zbori so predstavljeni v regionalni izdaji A. Ta izdaja obsega: Koroško, Salzburg, Štajersko, Tirolsko, Predarlško in Južno Tirolsko.

Zgodovino cerkvene glasbe na Koroškem sta predstavila

referent za cerkveno glasbo Franz Praßl in škofijski kantor Jože Ropitz. Jože Ropitz je opisal tradicijo slovenskega cerkvenega petja v krški škofiji. Tudi je v slovenščini objavljen povzetek članka, ki ga je napisal Jože Ropitz.

Krški škof Egon Kapellari je ob predstavitvi knjige izrazil priznanje cerkvenim zborom za njihovo delo pri bogoslužju in v veselje ljudi.

Z leve: Franz Praßl, škof Kapellari in Jože Ropitz

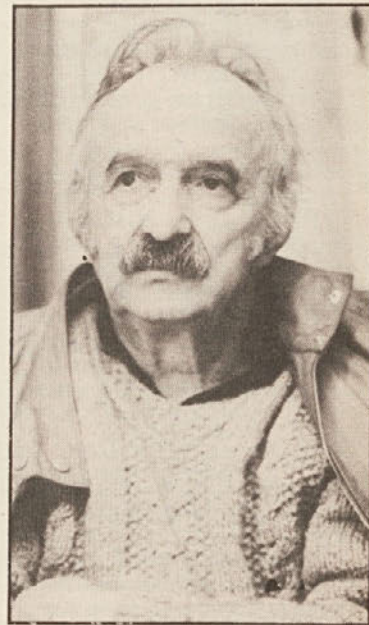
Ravne: lepo odlikovanje za Janka Messnerja

Janko Messner je prejel 8. februarja t. l. od Kulturne skupnosti na Ravnah na Koroškem srebrno plaketo Prežihovega Voranca za leto 1987.

Utemeljitev za to lepo priznanje se glasi: za ŽIVI DELEŽ in umetniško moč pri osveščanju, soustvarjanju in izpričevanju kulturne volje v koroški krajini, se pravi za pričevanja nacističnih žrtev, ki jih je zbral leta 1946 v knjigi *Morišče Dravograd*, za skrbni prevod Samorastnikov v nemščino l. 1967 ter za prevod posameznih črtic iz Prežihovih Solzic, ki jih je objavil v nemškem koroškem tisku.

Podelitev nagrad je bila v Kulturnem domu v Črni v okviru slovenskega kulturnega praznika. Nastopili so črnjanski mešani pevski zbor, znameniti glasbenik Silvester Mihelčič in gledališki igralec Ivo Ban.

Za uvodne besede ob podelitvi nagrade je poskrbel inž. Mitja Šipek. Pri družabnem srečanju po slavnostnem aktu je spregovoril ravenski župan Večko, v imenu nagrajencev pa se je zahvalil Kulturni skupnosti Janko Messner.

Finančna podpora za gradnjo stanovanj nižja

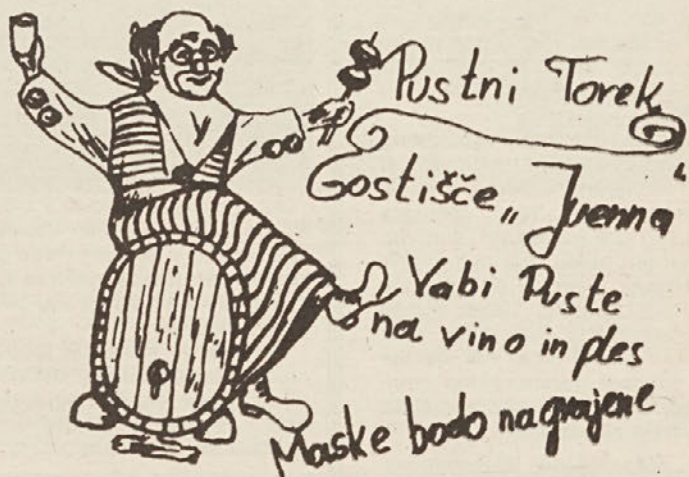
Na začetku letošnjega leta so skrčili finančna sredstva za pospeševanje gradnje stanovanj za deset odstotkov.

Kakor poroča deželna tiskovna služba, predvideva deželna vlada v letu 1989/90 finančno podporo za okoli 1800 novih stanovanj, ki bi jo financirala s sredstvi pospeševanja gradnje stanovanj. To pomeni, da je predvidenih 126 stanovanj manj (v primerjavi s 1987/88). Vzrok: na začetku letošnjega leta so zmanjšali sredstva za pospeševanje gradnje stanovanj za deset odstotkov.

Nadalje je pristojni referent

Frühbauer izjavil, da želijo v letu 1989/90 pospeševati tako gradnjo mestnih stanovanj kakor tudi na podeželju, kjer prihaja do vedno večjega razseljevanja.

Prodajam po ugodni ceni spre-deno ovčjo volno; tel.: 0 42 38 / 430

Krščanska kulturna zveza vabi na operno predstavo v Cankarjevem domu v Ljubljani **Modest Musorgski „BORIS GODUNOV“** in na ogled **GORŠETOVE RAZSTAVE** v Moderni galeriji v nedeljo, 28. februarja 1988

Odhod iz Dobrle vasi: 11.30 (Sienčnik); iz Celovca: 12.15 (pred Mohorjevo); iz Kožentavre: 12.30 (Mlečnik)
Začetek predstave je ob 16.00 uri. Pred operno predstavo ogled razstave.

CENA za prevoz in obe vstopnini šil. 220,—.

Prijave sprejema Krščanska kulturna zveza do 22. 2. 1988, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel.: 04 63 / 51 25 28 / 23.

Boris GODUNOV, v sodelovanju Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, Opere in Cankarjevega doma, je doslej največji operni dogodek v Sloveniji.

Krščanska kulturna zveza v Celovcu vabi na jubilejna koncerta

KOROŠKA POJE

ob 80-letnici ustanovitve Slovenske krščansko-socialne zveze za Koroško

v nedeljo, 6. marca 1988, ob 14.30 uri v Domu glasbe v Celovcu.

Nastopajo zbori iz Podjune in okolice Celovca ter iz Gorice, Žabnic in z Raven na Koroškem.

V nedeljo, 13. marca 1988, ob 14.30 uri v Delavski zbornici v Beljaku.

Nastopajo zbori iz Roža, ter Kranja in Trsta.

Vstopnice v predprodaji pri krajevnih prosvetnih društvih in zastopnikih farne mladine, v pisarni Krščanske kulturne zveze v Celovcu, tel.: 04 63 / 51 25 28 / 23 in eno uro pred koncertom.

Najmanjša lutka Mali princ

Tako se začne nova predstava lutkovne skupine dunajskih študentov „Mali princ“. Premiera je bila že 29. decembra v Železni Kapli, prejšnjo nedeljo pa predstava v Šentjakobu. Kakor smo že navajeni, dunajski študentje igrajo brez paravana. In kakor smo tudi že navajeni — nas pa kljub temu zmeraj spet presenetijo — si je scenografka Breda Varl tudi tokrat zamislila za lutke nekaj posebnega. Vse so si podobne, enako velike, pravzaprav sploh ne tako lepe, roza barve, čudno vijugaste, amorfne. Vse skupaj zgladajo ko velikanski možgani, vsaka sama zase — in to presenetijo — pa kljub vsej podobnosti na enkraten način predstavlja kak značaj. In pravzaprav smo si kralja, domišljavca in pijanca že zmeraj take predstavljali. Mali princ pa je majhna in ljubka lutka, tako nežna, da ob začetku dvomiš, če bo sploh zdržala glavno vlogo.

Kaj je vsebina „Malega princa“? Gre za ljubezen Malega princa do rože, ki ji je posvetil čas in ki je zato bila nekaj posebnega zanj, ki pa je ni razumel, ker jo je sodil po besedah in ne po dejanjih. Zapustil jo je in na drugih

Najprej vidiš veliko folijo, tri metre in pol krat prav toliko, na nji pa je narisano samo nek obraz s kapo. Razen te folije ni nič na odru in med predstavo tudi ne postane več. Čudna scena za lutkovno predstavo, si še misliš, potem pa vendarle vidiš pred to folijo ležati neko osebo. Z magnetofona pravi glas, da je z letalom obtičal v Sahari, nekaj z motorjem pač, kakor vedno. Nato precej neprijetno cviljenje — kompjuterska glasba; med predstavo se bo še izkazalo, da dobro odgovarja ritmu, predvsem pa smislu igre, gotovo bolj, kakor navadne kitare. Med cviljenjem je oživel obraz na foliji, tam, kjer so menda možgani, nekaj roza miglje. Možgani delajo, vprašanje je samo, če tudi pravilno. Od sedaj in do konca igre folija igra vse barve in sploh ni več dolgočasna. Kako se to pravzaprav naredi, ko pa v zadnjem času menda ni več toliko reflektorjev?

planetih je srečaval odrasle: kralja, ki vlada s tem, da ukazuje, kar itak bo; pijanca, ki ga je sram, ker plje, da bi pozabil, da ga je sram; trgovca, ki so njegove zvezde, ker se je on prvi spomnil na to; geografa, ki nič ne ve, ker ni razisko-

valcev; domišljavca in še vsaj malce normalnega človeka, ki prižiga luč. Na zemlji še kačo, ki te spravi, kamor spadaš, in še lisico, ki mu končno odpre oči za napake, ki jih je delal pri roži (in ki jih takoj spet ponovi pri lisici). Vse

skupaj pa so sanje človeka, ki ob popraviljanju letala umira od žeje in ki bi dejansko imel važnejše opravke, kakor je to razmišljanje o lepoti, ljubezni in o drugih bedarijah. Saj smo realisti.

Igralci (Lidija Grilc, Rihard Grilc, Marica Kušej, Regina Lesjak, Hubert Mikel, Izidor Stern, Janja Stern, Sonja Wutte, Sabina Zwitter; tehnika Kristijana Grilc) so se lotili težke naloge. S pomočjo režiserja Tineta Varla, scenografke Breda Varl in Krščanske kulturne zveze so jo dobro rešili. Ni namreč lahko prenesti epski tekst na oder. Še teže je, če gre za lutkovni oder. Potem pa je še treba gledati, da se nič od globeke izpovedi „Malega princa“ ne izgubi.

Samo besedilo „Malega princa“ namreč ni nič posebnega. Kdor hoče gledati samo prijetno, zabavno igrico brez potrebe za razmišljanje, bo morda malce razočaran ali mu bo dolgčas. Kajti za „Malega princa“ besede lisice veljajo bolj ko za druge igre: „Samo s srcem moreš dobro videti. Kar je bistvenega, je nevidno za oči.“

Mariji Ogris iz Borovelj za 80-letnico iskreno čestitamo in ji ključemo še na mnoga zdrava leta.

Na pustno nedeljo so v Libučah počastili pusta s sprevodom po vasi. Na posebnem vozu so imeli zgrajeno celulozno tovarno Magdalen. Saj je postopanje deželne vlade glede Magdalena prava pustnija in lahko bi se ob vsem tem za vso leto dovolj nasmejali, če ne bi bila stvar bolj tragična kakor komična, saj so ogrožena številna delovna mesta na južnem Koroškem.

Pri pohodu so vlačili tudi mogočen hlood, od katerega so po starem običaju vsaki „ledični“ dečvi odrezali del in ji ga izročili s priporočilom, da bi si še v tem letu poiskala primernega ženina. Pustovanje se je končalo v gostilni pri Herbertu, kjer so se pustni ogreli in ob petju deklet zganjali še marsikatero šalo.

Na Bajtišah pri Lenčiji tolsti četrtek praznujejo ko malokje. In to že leta. Začetki tradicionalnega tolstočetrtkovega opraviljanja pa so zakopani na Zgornjem Kotu pri Pepci, kjer so se svoj čas Kočani zbirali in veselili. Potem so gostilno na Kotu zaprli in SPD „Herman Velik“ je namarnvalo Lenčijo, podjetno gostilničarko na Bajtišah, da pri njej nadaljujejo s tem družabnim dogodkom. Številne maske so tudi letos popestrile veselje. Med tistimi, ki pa so se kar nemaskirano — ker so itak dovolj žavbrni — upali v gostilno, pa je bil kočanski župan Hanzl Užnik „Tito“, Micka s PoBo, Herman s Slavko in drugi.

Pust s Kočno pri Adamu v Svečah je tudi letos bil sveški družabnopolitično vrhunski dogodek. Samo nekaj suhoparnih podatkov v dokaz: celo člani slovenske filharmonije že hočejo igrati pri sveški filharmoniji: letos je to ekskluzivno

Marja Feinig na pustni prireditvi s „Kočno“

uspelo Nikolii Krstiču iz Ljubljane. Dosežki filharmonistov izpod Kočne so bili neznanski, k čemur sta svoje seveda prispevala stara magička na goslih, Preglij in pa Zobi. Njun prefinjeno pretanjen posluš bi celo Bernsteina očaral. Pa tudi dramaturgi so v Svečah: to je pokazal „Skeč Kočna“, ki jo je zago-

del Ivanu. „Rock Kočna“ pa je tehniko plejbeka dognal do zadnjih viškov. Potem so se pojavili še ježki, Ivan in Tomi, srečolov, ki ga je pripravil Willi Ramser, in še gostje kakor Janko Urank od eNeSKaeSa, pisatelj Gustav Januš (menda je iskal novih navdihov) ter radovljiški Tine Benedičič.

Na Bajtišah pri Lenčiji...

„Blaške dame iz Pariza“ so plesale na pustovanju v klubu KDZ na Blatu, kjer je zaigrala tudi „Združena godba na pihala“, ki pa se je v klubu zaradi „prdeža“ razšla. Seveda je tudi letos spet nastopil že znani „Blaški oktet“, ki poje vsako leto lepše; pevcem manjka le še posluha. Za mnogo smeha so letos poskrbele „Blaške dame“, ki so prišle ravno iz Pariza in so bile kljub močnim in kosmatim nogam za marsikatero pusta zelo privlačne.

S. g. Herr Stichauner!
(Nadaljevanje s 4. strani)

Er mißt die gegenwärtige Behandlung der slowenischen Minderheit durch das offizielle Kärnten an den Maßstäben der Demokratie. Es ist nicht seine Schuld, wenn dabei das offizielle Kärnten schlecht wegkommt.

Sie hätten auf seine Argumente eingehen können, hätten Ihren Lesern erklären können, worin Gstettner sich Ihrer Meinung nach irrt; Sie hätten für Ihre Ansichten mit guten Gründen eintreten können. Aber all das tun Sie wohlweislich nicht. Lieber hetzen und verleumden Sie. Ihnen geht es anscheinend nicht um die Sache, sondern darum, einen mutigen Menschen, der sich exponiert hat, fertig zu machen.

Mag. Werner Wintersteiner, Villach/Beljak

Kratke športne novice

Nogomet v dvorani

SAK spet zmagal,
Bilčovs izpadel

V Vetrinju in Borovljah sta pretekli konec tedna igrala v 2. kolu pokala KFV tudi SAK in Bilčovs. Igralci Bilčovsa pa očitno niso imeli najboljšega dneva in so kot zadnji izpadli.

SAK je igral spet odlično, v голу pa je branil Kristijan Wölbl, ki je na vseh tekmah igral tudi na polju in se vključeval v napade SAK, ki je brez težav osvojil prvo mesto.

Skupina A:

1. SAK	8
2. Žrelec	6
3. ASK	4
4. Afritz	2
5. Dellach	0

Skupina C:

1. Borovlje	8
2. Šentvid	4
3. Sinča vas	4
4. Vrba	3
5. Bilčovs	1

Napačne smuči:

Daniel Užnik tretji

Napačne smuči je imel na Osojščici Daniel Užnik iz Šentjanža in je tako postal le tretji. Kljub temu pa je Šentjanž bil najboljši klub na tej tekmi. Tekma ni štela za pokal Tyrolia.

Otroci I (dekleta): 1. Rebeca Grilz (SVV); 2. Romana Dovjak (Djekše); 3. Nicole Grilc (SVV); (fantje): 1. Gernot Kerschbaumer (Flatach); 2. Roland Schabus (Bad Kleink.); 3. Andreas Puck (Klitzthörl); Otroci II (dekleta): 1. Aleksandra Pernat (Peca); 2. Marion Maloveršnik (Šentjanž); 3. Isabela Moser (FAC); 6. Birgit Filipič; 7. Tatjana Zablatnik; 9. Karin Krušič (vsa Šentjanž); (fantje): 1. Rainier Schönfelder (Peca); 2. Mario Fischer (Mironck); 3. Daniel Užnik; 5. Markus Vouk; 9. Dominik Kropivnik (vsi Šentjanž);

Na povabilo trgovine Konsum je bila v Podnu tekma, katere so se udeležili tudi Šentjanžani.

Otroci: 1. Romana Dovjak (Djekše); 2. Andrea Krušič (Šentjanž); 3. Sabine Muster (Celovec); (fantje): 1. Christian Haushalter; 2. Andreas Granegger; 3. Marko Fister; otroci II: 1. Tatjana Zablatnik (Šentjanž); 2. Anja Dovjak (Djekše); 3. Birgit Filipič (Šentjanž); (fantje): 1. Daniel Užnik; 2. Dominik Kropivnik; 3. Markus Vouk (vsi Šentjanž); šolarke: 1. Silvana Oraže; 2. Andrea Gabriel (Šentjanž); 3. Birgit Schöffman (Rožica); šolarji: 1. Werner Weratschnig (Šmarjeta); 2. Simon Schafflinger (Baško jezero); 3. Hannes Oraže (Šentjanž).

V petek, 19. 2. 1988, bo Šentjanž izvedel okrajno šolsko prvenstvo za ljudske in glavne šole. Štart bo ob 10. uri na Rutah, v primeru, da bi se snežne razmere spremenile, pa v Podnu.

Rožansko prvenstvo v Selah so preložili za nedoločen čas.

Odbojka

Koroški prvak SK Aich/Dob bo igral naslednjo prvenstveno tekmo 20. 2. 1988, ob 19.30, doma proti ASK Št. Vid.

Ples SAK in slavje športnikov in nogometaša leta v Globasnici. Boklarijan Oraže zmagal, Wieser neodločeno

Ding Yi in Whei Zeng na slavlju Globasnici

Svetovno znana namiznoteniška igralca Ding Yi in Whei Zeng sta bila velika senzacija na plesu SAK pri Šoštarju v Globasnici. Na sporedu sta bila še boksarska tekma med Koroško in Štajersko in slavje nogometaša in drugih športnikov leta 1987.

Whei Zeng je bil na Kitajskem najboljši mladinski igralec. V Globasnici je navdušil.

gal. Bany Radulović je imel tokrat spet kot nasprotnika Borisa Jano in je zgubil po točkah. Višek boksarskega večera pa je bil boj Francija Wieserja. Sicer že tri mesece ni več stal v ringu, kljub te-

mu pa je boksalo dobro in proti odličnemu in tehnično dobremu Jugoslovanu in je dosegel pravičen remi.

Med boksarskimi tekmami pa je Naš tednik počastil najboljšega

nogometaša leta 1987, ki ga je izbrala žirija Našega tednika. Pokal, ki ga je izdelal umetnik Folti Čertov, je predal nogometašu leta zvezni sodnik Martin Ruppitsch. Za Naš tednik je počastil tudi Lj-

Marijan Oraže je zmagal po točkah.

Ding Yi spektakularno vrača žogo.

Calgary: veter je pregnal Wiegeleta

Z vetrom se na olimpijskih igrah v Calgaryju doslej sploh ni mogel spoprijazniti Zahomčan Franci Wiegele. Na 70-metrski skakalnici ni napravil niti enega dobrega skoka, tako da se tudi ni kvalificiral za tekmovalje. Zmagal je potem Matty Nykänen, Slovenci Miran Tepeš, Primož Ulaga in Matjaž Zupan pa so po odličnem prvem skoku zapravili vse možnosti za kolajno.

Na 70-metrski skakalnici Franciju Wiegeletu enostavno

ni hotelo nič uspeti. Zato se tudi ni prav jezil, ko ga trener Ganzenhuber ni postavil v avstrijsko ekipo za tekmovalje na tej skakalnici. Zdaj Wiegele seveda upa, da bo na 90-metrski skakalnici šlo bolje in da bo že v tekmovalju moštev zastopal avstrijske barve. Čaka pa potem seveda še posamezno tekmovalje na 90-metrski skakalnici, na kateri bo Wiegele imel gotovo boljše možnosti in bo mogoče bolje skakal.

Trenerju moštva leta 1987 DSG Sele Mirku Oražetu čestitata zvezni sodnik Martin Rupitsch in urednik NT Silvo Kumer.

zeta Sadjaka in Ljubišo Dalanoviča; oba sta dosegla drugo oz. tretje mesto.

Športnik leta 1987 Franci Wiegele seveda ni mogel biti na slavlju, saj je ravno na olimpijskih igrah v Calgaryju, prav tako na tekmovalju je bila športnica leta 1987 Ani Müller, ki je na Dunaju nastopila za Avstrijo (miting v dvorani). Na slavlju pa je bil trener uspešnega namiznoteniškega moštva DSG Sele, ki igra v državni ligi B. Žensko ekipo je Naš tednik izvolil kot najboljšo moštvo preteklega leta.

Višek večera pa je bila potem nedvomno ekshibicijska namiznoteniška tekma med svetovno znanimi igralcema Dingom Yijem in

Wheim Zengom. Ding Yi je v Evropi med najboljšimi in se je kvalificiral tudi že za olimpijske igre v Seulu. Na Kitajskem je bil tretji najboljši igralec.

Whei Zeng pa je bil na Kitajskem najboljši mladinski igralec. Že na začetku so bili gledalci navdušeni; oba igralca sta pokazala vse svoje znanje. Tekmo sta popestrila tudi z nekaterimi šaljivimi vložki. Ob koncu pa so tudi gledalci smeli kratko igrati z enim od igralcev. Vsi so seveda z veliko vnemo skušali vrniti igralcu servis, toda to je uspelo le Bernardki Komar z Metlove. Vsem ostalim pa je ostalo veselje, da so smeli enkrat v življenju igrati s takim odličnim igralcem.

Zahomčani imajo avstrijskega šolarskega prvaka

Na avstrijskem prvenstvu šolarjev v Riezleru v Klein-Walsertalu na Predarlskem je Zahomški naraščaj dobro skakal in dosegel nekaj lepih rezultatov. Günther Kaiser je postal avstrijski prvak pri šolarjih II, Manfred Schnabl pa je postal drugi pri šolarji I. Nekoliko slabše so skakali mladinci.

Rezultati:

Šolarji I: 2. Manfred Schnabl (Zahomec); 3. Thomas Kuglitsch (Zahomec); 8. Stefan Hribar (ŠŠK Obir).

Šolarji II: 1. Günther Kaiser (Zahomec); 6. Kristopher Knes (Zahomec).

Mladinci: 9. Peter Rausch; 13. Christian Moser; 16. Hannes Frank; 26. Martin Wiegele; 27. Herwig Millonig; 30. Niko Zwitter (vsi ŠD Zahomec).

Günther Kaiser iz Zahomca je postal avstrijski šolarski prvak.

Bojan Križaj bo igral za SAK

Znani smučar Bojan Križaj bo v igri igral za SAK. Sekcijski vodja SAK Albin Waldhauser je dobil od Križaja vse dokumente, Bojan pa bo že po olimpiadi igral prvo tekmo za SAK. Pred odhodom v Calgary sta stopila Križaj in Waldhauser še pred kamero našega fotografa.

Na pozive po „glasnosti“ med koroškimi Slovenci je prvi reagiral naš glavni urednik NT Janko Kulmesch. Predlagal je, da je naj konec vseh tajnosti in da se naj odkrije vse do zadnjega. Kot nepopoljšljiv moralist je šel z dobrim zgledom naprej. Razgrnil je svoje najsvetejše: trebuh!

● Šmihel

1938 — 1988

„Anschluß — Priključitev“

„Priče časa poročajo“

Čas: v nedeljo, 28. 2., ob 14.30

Kraj: farna dvorana v Šmihelu

Prireditelj: KPD Šmihel

● Št. Primož

1938 — 1988

„Priče časa iz domačega kraja
pripovedujejo“

Čas: nedelja, 21. 2., ob 14. uri

Kraj: Kulturni dom v Št. Primožu

Prireditelja: SPD „Danica“ in

SPD „Vinko Poljanec“ v Škocijanu

● Razstave

Tinje

RAZSTAVA DEL DESKOSKIJA
LJUBČA (akvareli in risbe)Čas: razstava bo odprta do 19.
februarja 1988Kraj: Katoliški dom prosvete v
Tinjah

Celovec

RISBE SOVJETSKIH MLA-
DOSTNIKOV (Dušanbe)Čas: razstava bo odprta do 8.
marca 1988Kraj: kulturna taberna Pri Jokl-
nuPrireditelj: Kulturno društvo Pri
Joklunu in Avstrijsko-sovjetsko
društvo

● Dom v Tinjah

v četrtek, 18. 2., ob 19.30 uri
Strokovno predavanje za kme-
tice in kmete: Kmečko polje-
delstvo pred uničenjem — kaj
je treba storiti, da se to pre-
preči? nem.Predavatelj: inž. Josef Willi
Soprireditelj: Kmečka gospo-
darska zadruga/Dobrla vas
Kraj: v gostilni Kolleritsch
Dobrla vasiv petek, 19. 2., ob 19.30 uri
Iz cikla predavanj VELIKI TA-
BU: Zakasnelo spoznanje?
nem.Predavatelj: dr. Karl-Heinz
Frankl, generalni vikar krške
škofijeVodja diskusije: dr. Janko Zer-
zerod sobote, 20. 2., od 9. do 17.
ure do nedelje, 21. 2., od 9. do
17. ureTečaj za spretne roke: Ljudsko
slikanje za začetnike in napre-
dujoče

Voditeljica: Anica Vrečar, Linz

od sobote, 20. 2., od 15. ure do
nedelje, 21. 2., do 16. ure
Seminar: Pravljice kot pomoč
za življenje, nem.Voditelj: univ. prof. dr. Albert
Höfer, Gradecv ponedeljek, 22. 2., ob 19.30
uriUvod v opero: „Ribič biserov“,
nem.Strokovna kmetijsko gospodinjska šola
s pravico javnosti zavoda šolskih sester
v Št. Rupertu v VelikovcuSPOROČA staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje
ali za 9. šolsko leto, da sprejema za šolsko leto 1988/89 učenke v
STROKOVNO ŠOLO.**NAMEN ŠOLE** je, učenkam poglobiti splošno izobrazbo in jim po-
sredovati dobro podlago za poznejši uk v različnih
poklicih. Usposablja dekleta pa tudi za samostojno
vodstvo gospodinjstva, ker pripisuje posebno va-
žnost spretnosti v kuhanju, šivanju, ročnosti in go-
spodinjstvu.**VZGOJNI CILJ** — Pravilno oblikovanje telesnih in duševnih zmo-
žnosti, samovzgoja in vzgoja v družini in družbi, po-
globitev vere in verskega življenja.**POGOJ ZA SPREJEM** je končana 8. šolska stopnja in vsaj delno
znanje slovenskega jezika oziroma narečja.V primeru, da učenka 8. šolske stopnje ni končala, je v to šolo lahko
sprejeta s sprejemnim izpitom.**V danih pogojih dobijo učenke državno podporo za internat!**Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto — politehnični letnik, poučuje se
v obeh deželnih jezikih.**OBVEZNI PREDMETI:** verouk, slovenščina, nemščina, računstvo,
umevanje življenja, zdravstvo, petje, telovadba,
znanstvo o perilu in oblačilih, gospodinjstvo, hra-
noslovje, vrtnarstvo, gospodarstvo, strojeplis, ku-
hanje, šivanje, ročnosti, nega otroka.

Prijave so možne že sedaj vključno do konca februarja 1988

po telefonu 0 42 32 / 38 96, pismene ali osebne.

Nadaljnje informacije dobite pri vodstvu šole: 9100 Völkermarkt/
Velikovec, Klosterstraße 2.

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu

OBJAVA

Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu sporoča:

1. Po posebnem odloku Zveznega ministrstva za pouk, umetnost
in šport naj prijavi svoje otroke, ki jih želijo dati v
šolskem letu 1988/89 na gimnazijo, takoj po končanem prvem
semestru tega šolskega leta, v času od 8. do 26. 2. 1988, rav-
nateljstvu Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu. Uradne
ure so dnevno od 7.30 do 16.00, ob petkih do 13.00 ure. Ob pri-
javi za sprejem je treba predložiti ravnateljstvu spričevalo
prvega semestra 4. razreda ljudske šole, rojstni list in dokaz
avstrijskega državljanstva.
2. Sprejemne izpite bo treba delati prijavljenemu učencu le v iz-
jemnih primerih in sicer iz slovenščine, nemščine in matemati-
ke. Odločilno bo letno spričevalo. Termin za sprejemne izpite:
sreda, 6. julija 1988.
3. Konec maja 1988 bo vodstvo ljudske šole javilo gimnaziji učni
uspeh učencev, ki so se prijavili za vstop v gimnazijo. Nato bo
ravnateljstvo gimnazije pravočasno obvestilo starše o spreje-
mu učenca oz. o potrebi prijave k sprejemnemu izpitu.
4. Zakasnele prijave bodo v izjemnih primerih še možne s poseb-
nim dovoljenjem Deželnega šolskega sveta.
5. Za vstop v višje razrede veljajo podobna pravila. Priporočljivo je
v tem primeru razgovor z ravnateljem. Prestop iz glavne šole v
gimnazijo je možen.

Prijave za sprejem v gimnazijo lahko opravite osebno v šolski pi-
sarni ali pa se obrnete pismeno na naslov: Zvezna gimnazija za
Slovence, Prof.-Janežič-Pl. 1, 9020 Klagenfurt/Celovec.

Ravnatelj:

dr. Reginald Vospersnik I. r.

Uvod vodi: Erwin Zak, dirigent
v mestnem gledališčuv torek, 23. 2., ob 19.30 uri
Forum za zdravstvena vpraša-
nja: „KEFA“ — Dietna kura —
pot k zdravju, nem.Predavatelj: Ignaz Lanker, Ce-
lovecv sredo, 24. 2., od 9. do 16. ure
Strokovno predavanje za kme-
tice in kmete, za sadjarje in
vse zainteresirane**PRAVILNO OBREZOVANJE
SADNIH DREVES**Predavatelj: Roman Quendler,
Št. Andraž**SLOVENSKI SPORED
AVSTRIJSKEGA RADIA
VSAK DAN
od 18.10 — 19.00****Torek, 16. 2. 1988**

Pust na Koroškem.

Sreda, 17. 2. 1988

Glasbeni spored.

Večerna 21.00—22.00: Zvočno
pismo. Postne pesmi.**Četrtek, 18. 2. 1988**

Rož — Podjuna — Zilja.

Petek, 19. 2. 1988Koroški liki (R. Vospersnik). Jezi-
kovni pogovori (J. Messner).**Sobota, 20. 2. 1988**Duhovni nagovor (žpk. Ciril Dem-
šar) — Voščila (Danica Urschitz).**Nedelja, 21. 2. 1988**53 let za orglami: Apolonija Lesjak
iz Goselne vasi.**Pon., 22. 2. 1988**Uspešnica meseca — posnetek
javnega izbora v Žvabeku.**Torek, 23. 2. 1988**Halo, prijatelji! Partnerski maga-
zin.

Z najboljšimi skeči in najbolj
mastnimi krapi s pustnih prire-
ditev v Žvabeku, Svečah, Želez-
ni Kapli in Selah se bo iztekel
tudi v slovenskem radijskem
sporedu letošnji pust. — Na
pepelnico bo na sporedu v ve-
černem sporedu ob 21-ih zvoč-
no pismo iz Ljubljane. Radijski
kolegi iz Ljubljane bodo poro-
čali o dogodkih v Sloveniji, sle-
dile pa bodo postne pesmi. V
četrtek se bodo oglasili v slo-
venskem sporedu radijski so-
delavci in poročali iz svojih do-
mačih krajev, iz Roža, Podju-
ne in Zile, v petek pa bosta na
sporedu mesečni stalnici. Jezi-
kovni pogovor za Jankom in
Marto Messner, dr. Reginald
Vospersnik pa bo v seriji koroš-
ki liki tokrat orisal lik svojega
starega očeta Janeza Vospers-
nika. Prežihov Voranc v svoji
črtici „Če Zila noj Drava nazaj
potačo“ takole sanja o potop-
ljenih zvonovih v Vrbskem jeze-
ru: „Na Lipi se pač sliši veliki
zvon in udari čez gornji Rož,
ali njegov glas je osamljen, v-
časih utihne... zamre, prene-
ha — potem spet zakipi in ne-
gotovo odmeva nazaj do Vrbe,
kjer se izgubi v prvih borovih
gozdovih. Faleti, Gotinjaki,
Reichmani zvonijo in se ogla-
šajo Vošpernikom v Podrav-
ljah.“

Kustos v Globasnici odprl nov muzej

Kustos muzeja v Globasnici Jan Havel bo v torek, 16. 2. 1988, odprl novi del muzeja, v katerem bo razstavljal izključno slike žensk, ki so obrnile moškim hrbet. Slike bo obiskovalcem razlagal in interpretiral kustos sam, razstavljal pa bo tudi lastne slike, ki jih je naslikal v preteklosti.

V pogovoru z Našim tednikom

je kustos Havel dejal: „Zelo sem vesel, da razstavlja v globaškem muzeju tudi take slike in ne samo izkopenine od Sv. Heme.“ Kakor pa smo zvedeli, Jan Havel kljub temu še ni docela zadovoljen. Kajti baže je kustos Jan tudi rekel: „Je pač hudič, da moram jaz gledati v muzeju to, kar imajo drugi doma.“

Waldheim se seli v Borovlje

Sklep je narejen, le preselitev bo trajala še nekaj časa, saj mu je treba pripraviti odgovarjajočo rezidenco: zaradi nepremostljivih težav s koalicijskim paktom ÖVP-SPÖ je sklenil zadnji ministrski svet na pobudo vicekanclerja dr. Lojza Mocka preselitev zveznega predsednika dr. Kurta Waldheima v Borovlje. Preselitev bi imela poleg številnih drugih prednosti predvsem dve: 1. Waldheim bi lahko koristil zvezne podpore za obmejne regije (Grenzlandförde-

rung) za plačevanje raznih komisij, ki naj bi mu obujale spomine na njegovo preteklost; 2. zaradi neposredne bližine do Celovca bi si prištedili mnogo denarja, ki ga sicer požre vsak državni obisk. Pravilno ste brali: predsednik misli obiskati v prihodnjih mesecih najvažnejše države sveta. Ker pa ni uradnih vabil, jih bo obiskal kar v Minimundusu pri Celovcu, ki je kot nalašč ustvarjen za take obiske, saj so si vsa najlepša poslopja posameznih držav silno blizu.

Predsednik Kluba prijateljev lova Fric Kumer na lovu za ušmi?

Kot lovec niti na političnih sejah nimaš miru!

Družina in dom še bolj atraktivna

Mesečnik „Družina in dom“ hoče svojo naklado znatno zvišati. Zato se je urednik dipl. inž. Franc Kattnig odločil za nova pota pri nabiranju novih naročnikov. Odslej naprej bo vsaki številki priložen barvni poster z atraktivnimi domačimi „modeli“. Vse koroške lepoticice, ki želijo biti objavljene v Did-u, naj se javijo pri uredniku. Sicer pa nam je urednik zagotovil, da bo vsak poster O. K. — ker kakor kaže slika, bo prej kandidatke sam testiral.

Senzacionalna slika našega fotoreporterja:

Yeti v Slovenjem Plajberku

Naš fotoreporter je v Slovenjem Plajberku napravil senzacionalno sliko „prabitja“ Yetija, katerega so ljudje zadnjič videli ob začetku tega stoletja. Yeti je našega reporterja takoj pregnal z metanjem kamenja in suhega kruha, ki ga je imel v tacah.

Ko se je naš fotoreporter umaknil, je Yeti ušel preko Sel v kapelške grape, kjer je menda še danes. Nekateri pa so ga celo videli tudi že v Celovcu v skladišču Zveze slovenskih zadrug, kjer bi očitno rad našel svoj novi dom. Toda nastavljenecem je uspelo pregnati Yetija, ki mora zato še vedno biti nekje v Karavankah.

Baje zanese Yetija pogostokrat tudi onstran Karavank, kjer ga tamkajšnji predstavniki javnega življenja vedno zelo toplo in srčno sprejemajo.

Kje se bo udomačil Yeti, tudi strokovnjaki še ne vedo. Današnje življenjsko okolje se je namreč tudi za Yetija zelo zožilo in je ogroženo.

NAŠ DRŽAVNI POSLANEC IN NJEGOV FIGARO

Novi napisi na mejnih prehodih Avstrije!

Doslej še neznan storilec so postavili v noči med 8. in 9. februarjem na vseh mejnih prehodih med Avstrijo in sosednimi državami velike table z napisom „WALDI, ich darf hier nicht hinein!“ Doslej so bile take table v rabi le pri mesarjih. Akcija postavljanja tabel je bila brezhibna — le pri mejnih prehodih v Jugoslavijo še razmišljajo, kdaj bi napis spet odstranili.

Koroški tristrankarski pakt in koroški Slovenci...

Slovenski parček na ljubljanski Kmečki ohceti?

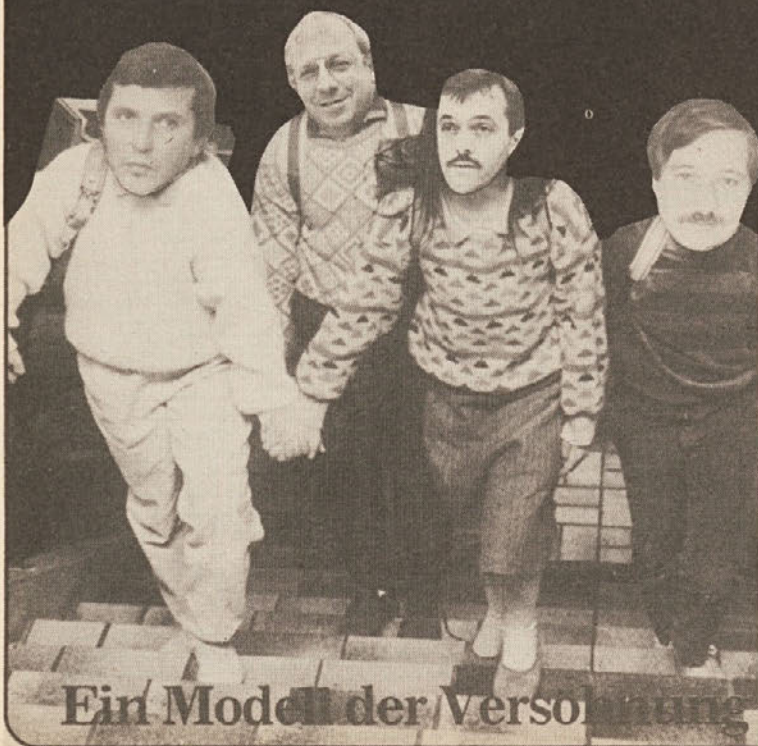
Zvedeli smo, da si simpatična nastavljenca NSKS Milka in Jože želita obljubiti večno zvestobo. Če bomo o tem zvedeli kaj več, vas bomo pravočasno obvestili.

KÄRNTEN-INFO

An einen Haushalt

Postgebühr bar bezahlt

Gemeinsam!

Ein Modell der Verso...

Gutschrift

Ball der SPö		9020 Klagenfurt, 10. Oktober-Straße 26		Bankleitzahl 52000	
Kontonummer 1-21500-0		Bei KÄRNTNER LANDES- UND HYPOTHEKENBANK, DVRL 0000992			
Verwendungszweck ***06309***					
BALLSPENDE 1988					
Eingezahlt von (Name und Anschrift)					
LUKAN IVAN CHEFREDAKTEUR NAS TEDNIK VIKTRINGER RING 26 9020 KLAGENFURT					
Annehmendes Kreditinstitut					
Verwendungszweck	Kontonummer	Bankleitzahl	Betrag		

Ves čas smo se čudili, zakaj glavni urednik Ivan P. Lukan govori o „nakladi 7000“. Koroška SPÖ nam je to zadevo sedaj pojasnila: kakor je s položnice razvidno, je P. Lukan glavni urednik obeh tednikov.

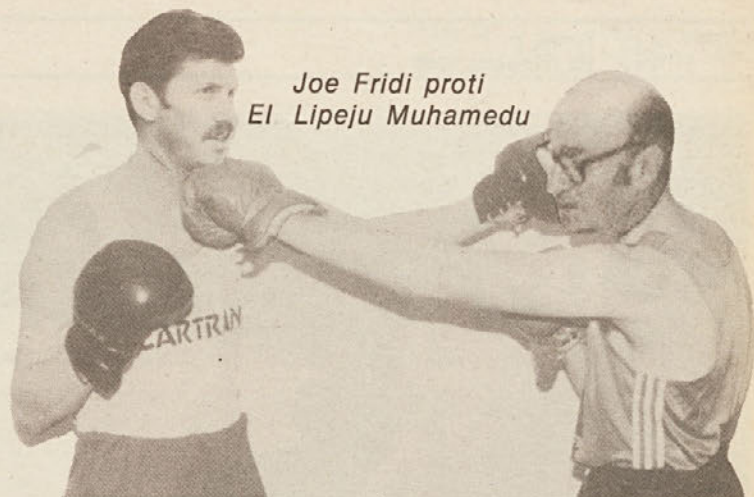
Škandal: Kärntner-Info spet zaplenjen!

Zaradi slike na prvi strani so morali na deželni vladi ukiniti produkcijo brošure o pedagoškem modelu.

„Landespressdienst“ je sliko zamenjal, in poskrbel za nov škandal. Na sliki so namreč naši politični zastopniki, ki se vsekakor ne strinjajo s pedagoškim modelom. Državni tožilec je dal zapleniti drugo izdajo te brošure, ki vedno bolj razburja duhove na Koroškem.

Do zdaj je brošura stala 300.000 šilingov, tisk morebitne tretje izdaje še ni vračunan. Vodja deželnega urada Lobenwein je pri tem zgubil svoje zadnje lase in je grozil s posledicami za odgovorne.

Protestirali pa sta tudi že naši centralni organizaciji. V tiskovni izjavi za Naš tednik Pressdienst poudarjata, da se doslej nista nikoli obnašali tako otročje, da bi bila dopustna takšna otročja slika.

Joe Fridi proti
El Lipeju Muhamedu

Mazaške akcije v Šentjakobu

Kdo bo zdaj res pliberški prvak?

Pred kratkim je bila v Pliberku zanimiva boksarska tekma. Tekma je bila zaradi velikega zanimanja na prostem, na parkirišču med Posojilnico in Zadruho, boksala pa sta „Joe Fridi“ in „Muhamed El Lipe“. V 1. rundi je bil „Muhamed El Lipe“ boljši in je vodil po točkah. V odločilni rundi pa je uspelo „Jou Fridiju“ dati nasprotniku hud udarec, tako da se je tekma končana neodločeno. Tako danes v Pliberku še vedno nimajo prvaka. Deželna prvaka pa oba ne bosta mogla postati, ker je pred tremi leti na celovškem sejmu znani boksar iz Slovenjega Plajberka „Feliče“ osvojil naslov najboljšega boksarja vseh časov.

Konkretno so neznani storilci premazali napise na hotelu Antonič na Reki ter na podjetjih elektro-trgovine Schlapper in čevljarne Koren. Pri tem so postopali zelo dosledno: od dvojezičnih napisov na imenovanih podjetjih so s črnim lakom premazali izključno slovenske napise. Poleg tega so na stene napisali parolo: „Es gibt kein Šentjakob!“

Posebno močno je ta akcija prizadela predsednika Zveze slovenskih zadrug Mihija Antoniča. V prvi reakciji na to mazaško akcijo je Našemu tedniku povedal: „Dragi moji! Vsi veste, da nisem ekstremist, temveč za dvojezičnost. In kar me pa posebno moti, je to, da so premazali ravno slovenski napis. Sedaj, dragi moji, bo na mojem hotelu nekaj časa stalo samo še „Rosentalerhof“.“

Tudi inž. Tončija Schlapperja, ki je mdr. predsednik domače Posojilnice, in dr. Tončija Korena je ta akcija zelo prizadela. Tako je Tončija Schlapper v pogovoru z Našim tednikom povedal: „Te akcije sploh ne razumem. Udeležim se mdr. vsake spominske svečanosti Zveze koroških partizanov in mi res nihče ne more očitati, da bi bil izdajalec ter da ne bi bil borben Slovenec.“

Direktorja Mohorjeve družbe dr. Tončija Korena na žalost nismo dosegli. Govori se pa, da sumi Čarlija Bema, ker mu menda ne odobri višje plače.

Vsa zadeva je sedaj v rokah tajne policije. Preiskavo v Šentjakobu vodi domačin Hanzi Koreiman, pd. Rotičev Hajnzek.

V noči od nedelje na ponedeljek so do sedaj še neznani storilci izvedli v Šentjakobu v Rožu kocentrirano mazaško akcijo. Cilj mazačev so bili dvojezični napisi raznih slovenskih podjetnikov. Pri Tončiju Schlapperju so vrhu tega namazali na vhodna vrata kljukasti križ.

